

Press och information

Europeiska unionens domstol
PRESSMEDDELANDE nr 64/22
Luxemburg, den 26 april 2022

Dom i de förenade målen C-368/20 Landespolizeidirektion Steiermark och
C-369/20 Bezirkshauptmannschaft Leibnitz
(Längsta tidsperiod för gränskontroller vid de inre gränserna)

Om det föreligger ett allvarligt hot mot en medlemsstats allmänna ordning eller inre säkerhet får denna medlemsstat återinföra gränskontroller vid sina gränser mot andra medlemsstater, dock inte för en längre period än totalt högst sex månader

Det är endast om det föreligger ett nytt hot som en förnyad tillämpning av en sådan åtgärd kan motiveras

I samband med flyktingkrisen återinförde Österrike i mitten av september 2015 gränskontroller vid sina gränser mot Ungern och Slovenien. ([pressmeddelande nr 177/21](#)) Dessa gränskontroller återinfördes vid flera tillfällen, varvid Österrike från och med den 16 maj 2016 till och med den 10 november 2017 grundade sig på fyra på varandra följande rekommendationer från Europeiska unionens råd. Efter den 11 november 2017 återinförde Österrike på eget initiativ gränskontroller vid sina gränser under flera successiva sexmånadersperioder.

På grund av detta återinförande kontrollerades NW vid gränsövergångsstället i Spielfeld när han i augusti och i november 2019 reste in i Österrike från Slovenien. Han ålades dessutom att betala böter på 36 euro för att ha vägrat att visa upp sitt pass.

NW ansåg att kontrollerna och böterna stred mot unionsrätten och särskilt mot kodexen om Schengengränserna och vände sig därför till Regionala förvaltningsdomstolen i Steiermark.

Regionala förvaltningsdomstolen i Steiermark var osäker på huruvida kodexen om Schengengränserna ger Österrike möjlighet att på eget initiativ återinföra gränskontroller utöver en total period på högst sex månader. Den beslutade därför att vilandeförklara målen angående NW:s överklaganden och att ställa flera tolkningsfrågor till EU-domstolen.

I den dom som meddelas idag erinrar EU-domstolen om att kodexen om Schengengränserna slår fast principen att de inre gränserna får passeras överallt utan att någon personkontroll utförs, oavsett personens nationalitet. Det rör sig om en av unionens viktigaste landvinningar, nämligen inrättandet av ett område med fri rörlighet för personer utan inre gränser. Ett återinförande av gränskontroller vid de inre gränserna bör därför vara en exceptionell åtgärd och bara tillgripas som en sista utväg.

För det första slår EU-domstolen fast att **kodexen om Schengengränserna ger en medlemsstat möjlighet att, för det fall det föreligger ett allvarligt hot mot dess allmänna ordning eller inre säkerhet, tillfälligt återinföra gränskontroller vid sina gränser med andra medlemsstater. En sådan åtgärd får emellertid, enligt EU-domstolen, inklusive samtliga eventuella förlängningar, inte vara längre än en period på totalt högst sex månader.**

Unionslagstiftaren har nämligen ansett att en period på sex månader är tillräcklig för att den berörda medlemsstaten, i förekommande fall i samarbete med andra medlemsstater, ska kunna vidta åtgärder för att bemöta ett sådant hot samtidigt som det säkerställs att principen om fri rörlighet fortsätter att gälla efter denna sexmånadersperiod.

EU-domstolen preciserar emellertid att **medlemsstaten får tillämpa en sådan åtgärd på nytt, även direkt efter utgången av sexmånadersperioden, om den står inför ett nytt allvarligt hot**

mot sin allmänna ordning eller inre säkerhet, som skiljer sig från det hot som ursprungligen identifierades, vilket ska bedömas i förhållande till de konkreta förhållandena och händelserna.

För det andra kan rådet, under exceptionella omständigheter som äventyrar det övergripande funktionssättet för Schengenområdet, rekommendera en eller flera medlemsstater att återinföra gränskontroller vid sina inre gränser under högst två år.

Efter utgången av denna tvåårsperiod kan den berörda medlemsstaten, om det uppstår ett nytt allvarligt hot mot dess allmänna ordning eller inre säkerhet och under förutsättning att samtliga villkor som föreskrivs i kodexen om Schengengränserna är uppfyllda, omedelbart återinföra kontroller under en period på totalt högst sex månader.

Vad beträffar det nu aktuella fallet förefaller det som om att Republiken Österrike efter den 10 november 2017, då den sista av rådets rekommendationer löpte ut, **inte har visat att det föreligger ett nytt hot**, och att de två kontrollåtgärder som NW var föremål för således stred mot kodexen om Schengengränserna. Det ankommer emellertid på Regionala förvaltningsdomstolen i Steiermark att kontrollera detta.

EU-domstolen konstaterar dessutom att en person inte kan åläggas en skyldighet att, vid äventyr av påföljd, visa upp ett pass eller identitetskort när han eller hon reser in i medlemsstaten från en annan medlemsstat, när återinförandet av gränskontrollerna strider mot kodexen om Schengengränserna.

PÅPEKAND: Begäran om förhandsavgörande gör det möjligt för domstolarna i medlemsstaterna att, i ett mål som pågår vid dem, vända sig till EU-domstolen med frågor om tolkningen av unionsrätten eller om giltigheten av en unionsrättsakt. Domstolen avgör inte målet vid den nationella domstolen. Det är den nationella domstolen som ska avgöra målet i enlighet med EU-domstolens avgörande. Detta avgörande är på samma sätt bindande för de övriga nationella domstolar där en liknande fråga uppkommer.

Detta är en icke-officiell handling avsedd för massmedia och den är inte bindande för domstolen.

Domen i [fulltext och dess resumé](#) publiceras på webbplatsen CURIA dagen för avkunnandet.

Kontaktperson för press: Gitte Stadler ☎ +352 4303 3127

Bilder från uppläsningen av domen finns tillgängliga på "[Europe by Satellite](#)" ☎ (+32) 2 2964106